

การพยายามฆ่าตัวตาย (Suicide) ด้วยการรับประทานยาหรือสารพิษ

ในปี พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010) สำนักระบาดวิทยาได้รับรายงานการพยายามฆ่าตัวตายด้วยการรับประทานยาหรือสารพิษ 4,021 ราย อัตราป่วย 6.31 ต่อประชากรแสนคน เสียชีวิต 92 ราย อัตราป่วยตายร้อยละ 2.29

อัตราป่วย ในช่วง 10 ปี พ.ศ. 2544 – 2553 (ค.ศ. 2001 – 2010) มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 – 2552 และสูงขึ้นเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2553 อัตราป่วยสูงสุด ปี พ.ศ. 2544 เท่ากับ 8.44 ต่อประชากรแสนคน ต่ำสุด ปี พ.ศ. 2552 เท่ากับ 5.94 ต่อประชากรแสนคน

อัตราป่วยตายมีแนวโน้มลดลงสูงสุดปี พ.ศ. 2544 ร้อยละ 4.27 ต่ำสุดปี พ.ศ. 2553 ร้อยละ 2.29 (รูปที่ 1)

จำนวนผู้ป่วย ในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2549 – 2553) พบได้ตลอดปีในแต่ละเดือนไม่ค่อยแตกต่างกันอยู่ระหว่าง 200 – 400 ราย เดือนมิถุนายนในปี พ.ศ. 2549 – 2551 มีจำนวนผู้ป่วยสูงกว่าเดือนอื่นๆ ปี พ.ศ. 2552 – 2553 มีจำนวนผู้ป่วยในเดือนเมษายน และมิถุนายน มากกว่าในเดือนอื่นๆ สำหรับเดือนธันวาคมในทุกปีพบจำนวนผู้ป่วยน้อยกว่าเดือนอื่นๆ (รูปที่ 2)

ภาคเหนือ มีอัตราป่วย สูงสุด 15.16 ต่อประชากรแสนคน รองลงมา ได้แก่ ภาคกลาง (6.00) ภาคใต้ (3.30) และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (3.03) อัตราป่วยย้อนหลัง 5 ปี พบว่าทุกภาคมีอัตราป่วยเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ยกเว้นภาคกลางมีอัตราป่วยลดลงเล็กน้อย (รูปที่ 3)

จังหวัดที่มีอัตราป่วยต่อประชากรแสนคนสูงสุด 10 อันดับแรกได้แก่ อุทัยธานี (45.44) ระยอง (36.01) นครสวรรค์ (35.5)แพร่ (25.79) ปราจีนบุรี (23.27) กำแพงเพชร (19.95) จันทบุรี (19.69) พิษณุโลก (18.64)

Fig. 1 Reported Cases of Suicide per 100,000 Population and Case fatality Rate, by Year, Thailand, 2001 - 2010

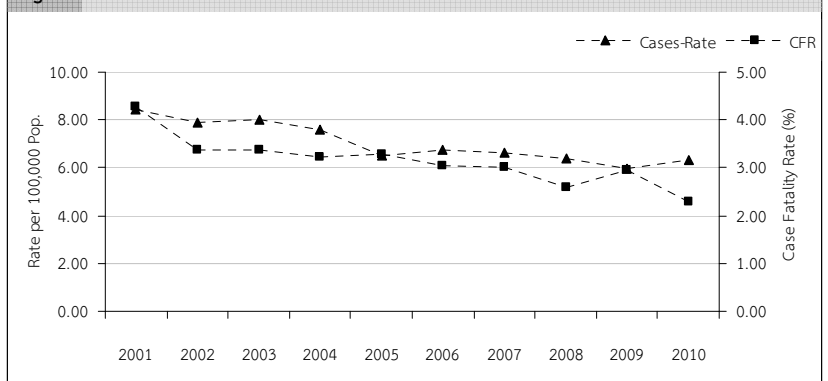

Fig. 2 Reported Cases of Suicide by Month, Thailand, 2006 - 2010

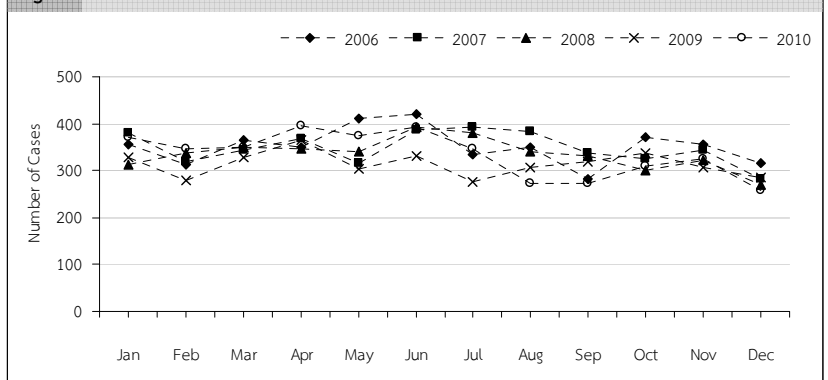

Fig. 3 Reported Cases of Suicide per 100,000 Population, by Region, Thailand, 2006 - 2010

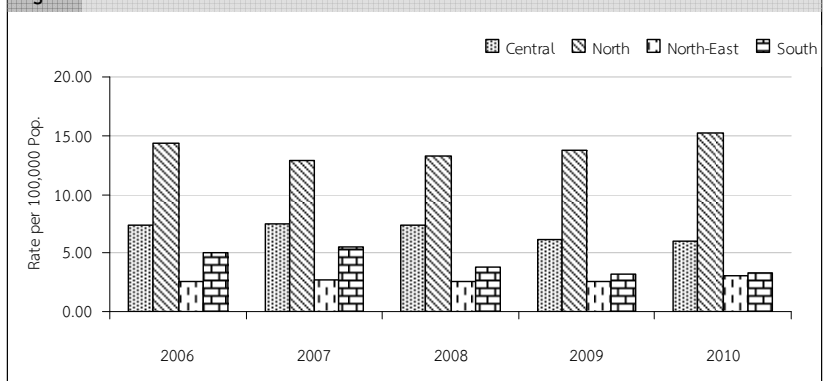
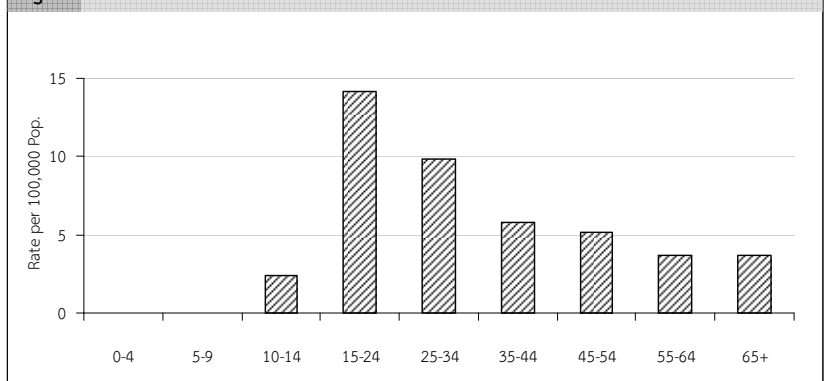

Fig. 5 Reported Cases of Suicide per 100,000 Population, by Age-group, Thailand, 2010

สุโขทัย (18.1) และชัยนาท (17.6) (รูปที่ 4)

ผู้ป่วยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 81.22 ในเขตเทศบาล ร้อยละ 18.78 ผู้ป่วยส่วนใหญ่เข้ารับการรักษานในโรงพยาบาลชุมชน ร้อยละ 51.75 โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ร้อยละ 47.55

อัตราส่วนเพศหญิงต่อเพศชาย เท่ากับ 1.3:1 พบตั้งแต่ อายุ 10 ปีขึ้นไป กลุ่มอายุ 15 – 24 ปี อัตราป่วยต่อประชากรแสนคนสูงสุด 14.16 รองลงมาคือ 25 – 34 ปี (9.89) และ 35 – 44 ปี (5.84) (รูปที่ 5) อาชีพรับจ้าง 1,729 ราย ร้อยละ 43.0 เกษตรกรรม 759 ราย (18.88) นักเรียน 747 ราย (18.58) และงานบ้าน 233 ราย (5.79)

จำนวนผู้ป่วยพยายามฆ่าตัวตายด้วยการรับประทานยาหรือสารพิษ ทั้งหมด 4,021 ราย ไม่ทราบและไม่สามารถระบุชนิดยาและสารพิษที่ผู้ป่วยใช้ ร้อยละ 59.16 มีการระบุชนิดของยาและสารพิษ ร้อยละ 40.84 และในจำนวนนี้ พบว่าใช้ ยาฆ่าหญ้า (Herbicide) ร้อยละ 9.13 ยาฆ่าแมลง (Insecticide) (9.0) ยา กล่อมประสาท ยานอนหลับ (Tranquilizer Sedative) (8.85) และ สารเคมี อื่นๆ (Other chemical substance) (7.86)

สรุป สถานการณ์การพยายามฆ่าตัวตายด้วยการรับประทานยาหรือสารพิษ ในรอบ 10 ปี (2544 – 2553) พบว่า อัตราป่วย อัตราตาย ลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2543 – 2552 และสูงขึ้นเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2553 สำหรับอัตราป่วยตาย สูงขึ้นเล็กน้อย ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2552 – 2553 ลักษณะทางระบาดวิทยาจะคล้ายกันในทุกปี คืออัตราป่วยสูงสุด ในกลุ่มอายุ 15 – 24 ปี ภาคเหนือยังคงพบผู้ป่วยมากกว่าภาคอื่นๆ สำหรับจังหวัดที่มี อัตราป่วยสูงสุด 10 อันดับแรก ตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 – 2553 พบใน จังหวัดเดียวกัน 4 จังหวัด คือ ระยอง อุทัยธานี นครสวรรค์ และ กำแพงเพชร สำหรับยาหรือสารพิษ ที่ใช้ในการฆ่าตัวตายในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา พบว่าไม่ทราบและไม่สามารถระบุชนิดยาหรือสารพิษ ได้ประมาณร้อยละ 60 สำหรับยากล่อมประสาท ยานอนหลับ (Tranquilizer Sedative) มีแนวโน้มที่จะใช้สูงขึ้นเนื่องจาก สามารถเข้าถึงได้สะดวกและใช้ง่าย

ผู้เรียบเรียง

วนัสสนันท์ รุจิวิวัฒน์

